

SEDMOČLANA PORODICA ILIJIN ŽIVI ŠEST GODINA BEZ STRUJE

Naša mlada deca nisu nikada gledala crtani

Strana 7.

SEDMOČLANA PORODICA ILIJIN U NOVOM MILOŠEVU ŽIVI ŠEST GODINA BEZ STRUJE

Naša mlada deca nisu nikada gledala crtani

Verica, Zorica i Milan rade domaće zadatke u mraku, dok Zoran, koji je predškolac, i Branka, od četiri i po godine, nikada nisu gledali televizor

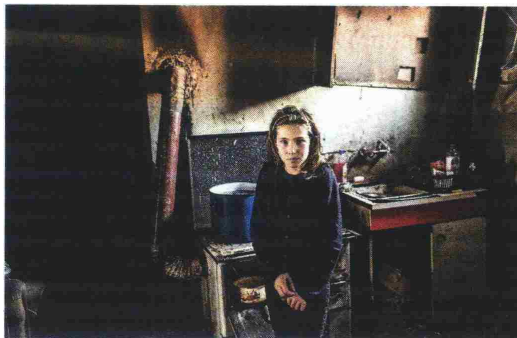
SANJA RADOVANOVIĆ

Sedmočlana porodica Ilijin iz banatskog sela Novo Miloševo - otac, majka i petoro maloletne dece, žive u teškom siromaštvu i u mraku punih šest godina. Nemaju struju, vodu, kupatilo, spavaju na tri kreveta u jednoj sobi, jer je teško zagrejati kuću jednim „smederevcem“. Voleli bi da imaju struju da starija deca više ne moraju da „bodu oči“ radeći domaće zadatke u mraku. Ali i zbog dvoje mlađih koji ni ne znaju šta je televizor, a kamoli crtani.

Draganu i Branka Ilijina iz Novog Miloševa kod Novog Bečeja poznaju svi meštani, dok ih je javnost u Srbiji upoznala preko humanitarne organizacije „Srbi za Srbe“, koja je pokrenula akciju pomoći za njih. Bračni par se sa dvoje dece doselio u ovo mesto pre više od decenije. Prvo su živeli u Đurđevu kraj Novog Sada, a onda su se preselili u kuću Draganinog dede, u kojoj su uslovi za život jako teški. Dobili su, u međuvremenu, još troje dece.

Kuća je oronula i hladna, a najgore je što nema struje.

Kada smo mi stigli, bilo je struje, ali su iz „Elektro-distribucije“ posle nekoliko godina isključili struju, jer su prethodni stanari ostavili dug od oko 70.000 dinara. Mi nismo mogli da izmirimo dugovanja, tako da smo u mraku već šest

godina - priča Dragana (33).

Najteže joj je zbog Verice (13), Zorice (12) i Milana (8), koji rade domaće zadatke u mraku.

- Dobri su đaci, strah me da ne odustanu od učenja, jer se muče. Devojčice su odlične, Milan je malo slabiji, ali zadovoljna sam s obzirom u kakvim uslovima živimo.

Zoran (6,5) je predškolac, pa i njega sledeće godine čekaju domaći zadaci. A Branka (4,5) se igra u kući s čime stigne -

starim šerpicama, lončićima, nekada sa jednom lutkom koju ima.

- Ona, jadna, ni ne zna šta je crtani. Videla je televizor kod komšinice kako sija, ali ništa joj nije jasno - tužno kaže ova majka. Ilijini žive samo

od socijalne pomoći. Dragana nikada nije radila, jer je morala da bude uz decu, dok Branko radi za nadnicu, kad ima posla.

- Sad je hladno, pa i nema posla. Ponekad ga neko pozove, plate mu nadnicu i od toga kupimo sve što nam treba. Trudimo se da ne potrošimo sve u jednom danu, mada je to teško, jer dok kupimo mleko, brašno i nešto osnovno što nam treba, potrošimo sve.

Drva dokupljuju kada im

ponestane, a uglavnom uzmu na veresiju. Knjige za decu su dobili besplatno, dok su školski pribor kupili.

- Deca su dobra. Sve vide, ali čute. Delimo sve što imamo, u školi isto dele sa drugarima. Srećom pa ih niko od vršnjaka ne zadirkuje što smo siromašni, nego su dobri prema njima, čak im i pozajmljuju pribor.

Deca se kupaju pred školu pošto je zimsko doba, a tada im ugriju vodu na „smederevcu“ i sipaju u korito.

- Leti je lakše. Bućnu se na polju, brzo se osuše. Zimi je teže. Sve bi bilo lakše da imamo struju.

Svi spavaju u jednoj prostori u tri kreveta.

- Kuća je stara, visoki zidovi, na podu beton. Teško je zagrejati jednu prostoriju, a kamoli celu kuću. Zato druge dve sobe ni ne koristimo dok ne stigne leto.

Iako su na selu, od životinja ne gaje ništa, jer nemaju uslove. Imaju, naglašava Dragana, samo jedno prase, koje gaje, da bi ga zaklali za krsnu slavu Svetog Jovana.

Od opštine su dobili nove prozore. Ali struju nisu. Zato svaki čas „trči“ kod komšinice da napuni telefon. Ilijinima je, pre svega, potrebna struja. Ali im treba i obnova kuće, kao i garderoba za decu.

Deca se kupaju pred školu pošto je zimsko doba, a tada im ugriju vodu na „smederevcu“ i sipaju u korito

Kada smo mi stigli, bilo je struje, ali su je posle nekoliko godina isključili, jer su prethodni stanari ostavili dug od oko 70.000 dinara, priča Dragana

